

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ 2015

100 πολύτιμες και συγκινητικές φωτογραφίες από μια ανέμελη εκδρομή στην Ελλάδα του 1961

*Ένας τουρίστας απαθανάτισε τη χώρα μας πριν από 55 χρόνια. Αυτόν τον φωτογραφικό
θησαυρό του ταξιδιού του παρουσιάζουμε σήμερα*



RETRONAUT / LIGHTBOX

7.8.2015 | 10:44

Εντοπίσαμε έναν θησαυρό που ψηφιοποιήθηκε πριν από μερικά χρόνια. Ο νεαρός τότε φοιτητής Derek Wagon απ' την Αγγλία, έκανε ένα μεγάλο ταξίδι στη χώρα μας. Επισκέφθηκε μερικά απ' τα σημαντικότερα μνημεία της και αφηγείται εκείνο το ταξίδι, παρουσιάζοντας και σχολιάζοντας τις φωτογραφίες που είχε τραβήξει τότε...

Ήταν την περίοδο του Πανεπιστημίου, πίσω στο 1961. Πέρασα 6 εβδομάδες ταξιδεύοντας στην Ελλάδα με ένα φίλο που λεγόταν Τζον. Έκανε Κλασικές σπουδές την και ήξερε ένα σωρό πράγματα για την Αρχαία Ελλάδα. Ήξερε επίσης να μιλά και λίγα (σύγχρονα) ελληνικά, πράγμα που αποδείχτηκε ανεκτίμητο. Όσο για μένα... Εγώ δεν ήξερα τίποτα!

Τις πρώτες δύο εβδομάδες τις περάσαμε στην Αθήνα και γύρω απ' αυτήν. Τις επόμενες δύο ταξιδεύαμε στην Πελοπόννησο, και τις τελευταίες δύο επισκεφτήκαμε διάφορα νησιά όπως τη Ρόδο και την Κρήτη.

Ήταν το καλύτερο πράγμα που έκανα ποτέ στη ζωή μου.

ΑΘΗΝΑ

Ξεκινάμε με τα κλασικά. Ακρόπολις.



Είναι δύσκολο να περιγράψω πόσο εντυπωσιακή είναι. Έκτοτε έχουν γίνει αναστηλώσεις αλλά δεν νομίζω ότι η εικόνα θα έχει αλλάξει δραματικά. Εδώ βλέπετε την Ακρόπολη στο κέντρο, το Ηρώδειο (πήγαμε σε μια όπερα εκεί μάλιστα) και τον Λυκαβηττό στο βάθος.

Αν πάμε πιο κοντά...





Προφανώς θα έχει περισσότερη κίνηση τώρα



Περνώντας τους Εύζωνες

Αυτές οι φωτογραφίες τραβήχτηκαν πριν από 50 χρόνια, και η φωτογραφική μηχανή ήταν σχετικά φτηνή - αν και τότε τη θεωρούσα εξαιρετική. Σκανάρισα τις φωτογραφίες πρόσφατα, και είναι προφανές ότι η ποιότητα ποικίλει. Γενικά μιλώντας, αυτές που είχα τραβήξει με Kodachrome "κρατήθηκαν" καλύτερα απ' τις υπόλοιπες.



RETRONAUT

80 απίστευτες φωτογραφίες από την Ελλάδα του 1965 από τη συλλογή ενός περιπλανώμενου αμερικανού φοιτητή

09.11.2016



Η μπροστινή είσοδος

Αυτό που μ' άρεσε πιο πολύ ήταν το Ερεχθείο, στη βόρεια πλευρά της Ακρόπολης.



Κι όταν ήρθε το ηλιοβασίλεμα, οι Καρυάτιδες έλαμψαν



Αυτή είναι η θέα απ' το Θέατρο του Ηρώδη του Αττικού



Και κοιτώντας κάτω απ' την Ακρόπολη είναι το Θέατρο του Διόνυσου.





Εδώ ο Τζον κάθεται στο Θέατρο του Διόνυσου



Κι εδώ εγώ, στα βράχια

Πίσω στην Αθήνα

Πέρα απ' τους μεγάλους δρόμους



Κι εδώ οι δυό μας, έχοντας βρει πώς να χρησιμοποιούμε τη λειτουργία αυτόματης αυτοφωτογράφισης. (Αγοράσαμε τα καπέλα στην Αθήνα, επειδή φοβόμασταν για το πώς θα επιδρούσε ο καυτός ήλιος στο ντελικάτο, βόρειο δέρμα μας. Όμως τα καπέλα χλενάστηκαν αρκετά απ' τους ντόπιους και τελικά τα παρατήσαμε.

Υπήρχαν και οι μικροί



Και οι μικροσκοπικοί!



Πίσω στα αξιοθέατα τώρα!

Ο ναός του Ολυμπίου Διός.



Και ο Τζον σε βαθιά περισυλλογή...



Γύρω απ' την Αθήνα

Το Μοναστήρι στο Δαφνί, βορειοδυτικά της Αθήνας, που ιδρύθηκε τον 6ο αιώνα.



Ο Τζον με φίλη του Ελληνίδα.



Αλλά μέσα στο Μοναστήρι, ο Παντοκράτωρ μας κοιτούσε απ' την οροφή. Ήταν δυσαρεστημένος;



Σούνιο

Νοτιοανατολικά της Αθήνας, είναι ο ναός του Σουνίου.



Μία φωτογραφία απ' το λιμάνι, από κάτω



Κι έπειτα ήρθε το ηλιοβασίλεμα...



Υπάρχει κάτι ξεχωριστό στο ηλιοβασίλεμα της Ελλάδας, ιδιαίτερα τα καλοκαίρια. Ο ήλιος κάνει οξεία γωνία με τον ορίζοντα, και το ένα λεπτό έχεις φως και το επόμενο σκοτάδι.

Ο Μαραθώνιος.

Ο Φειδιππίδης έτρεξε απ' τον Μαραθώνα στην Αθήνα για να αναγγείλει την ήττα των Περσών. Αφού το έκανε αυτό πέθανε κατευθείαν - και τώρα έχουμε την υπέροχη παράδοση των Μαραθωνίων.

Η δική μας επίσκεψη ήταν σε πιο χαλαρούς τόνους. Ο Τζον μου λέει ότι είχαμε πάρει ένα λεωφορείο για το μοναστήρι της Πεντέλης κι από κει περπατήσαμε στον Μαραθώνα. Αν αυτό ισχύει τότε κάναμε με τα πόδια πάνω απ' τη μισή διαδρομή!

Εδώ ο Τζον πλησιάζει την άκρη του λόφου, πάνω απ' το Μαραθώνα. Από εδώ κατεβήκαμε στη Νέα Μάκρη.



ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Περνώντας τον Ισθμό της Κορίνθου, νομίζω ότι μείναμε σε μια μικρή ταβέρνα κοντά στην Παλιά Κόρινθο όπου θυμάμαι να πίνω απίστευτα φτηνή, και για να είμαι ειλικρινής τραχιά ρετσίνα.

Αυτή είναι η θέα από εκεί:



Ο Τζον θυμάται πως κάπου εδώ συναντήσαμε μια καλόγρια, και την βοηθήσαμε να κουβαλήσει κάτι πρωτόγονα μπουκάλια με νερό στη μονή της. Εγώ μάλιστα θυμάμαι μια γυναικεία φωνή να λέει κάτι σαν 'stin aygan Petron' (στην υγεία του Αγίου Πέτρου;)

Από εκεί κατευθυνθήκαμε στην Ακροκόρινθο



και μετά με τα χίλια ζόρια ανεβήκαμε στο μεσαιωνικό Κάστρο



Έπειτα πήγαμε και μείναμε στο χωριό Χαρβάτι, όπου φιλοξενηθήκαμε στην ταβέρνα Ιφιγένεια εν Αυλίδι.



Στη συνέχεια βρεθήκαμε στις Μυκήνες, και περάσαμε απ' την Πύλη του Λέοντα



Εξερευνήσαμε εκεί γύρω, προς το φρούριο



Και πήγαμε στον κοντινό Τάφο του Αγαμέμνονα



Και κατόπιν, μέσω Αργους, στην Μυκηναϊκή τοποθεσία Τίρυνς, όπου ο Τζον συνάντησε μερικούς φίλους:



Σιγά σιγά φτάσαμε στο Ναύπλιο. Από εκεί πήγαμε στο θέατρο της Επιδαύρου.
Πρώτα η θέα απ' την κοιλάδα:



Κι εδώ το ίδιο το θέατρο. Η κλίμακά του ήταν απλά φανταστική. Σύγχρονες
εικόνες δείχνουν ότι έχουν γίνει κάποιες προσθήκες - αυτό είναι το μοντέλο του
1961 όμως...



Μετά πήγαμε σε μια υπαίθρια αγορά λίγο έξω απ' το Άργος. Πίσω φαίνεται το φρούριο στο λόφο.



Επόμενη στάση, Σπάρτη.

Το ταξίδι απ' το Άργος στην Σπάρτη ήταν μακρύ: Ξεκινήσαμε με τρένο προς την Τρίπολη (Αρκαδία) περνώντας υπέροχα ορεινά τοπία. Έπειτα ένα μεγάλο κομμάτι διαδρομής με ωτοστόπ.

Δεν είχε και πολλά να δεις στην Σπάρτη, όμως δεν είχε και πολλά να δεις εκεί ακόμα και πριν από 2.400 χρόνια! Η αριστοκρατία της Σπάρτης ζούσε διασκορπισμένη στην εξοχή, και ήταν καχύποπτη σχετικά με το εμπόριο, την 'ανάπτυξη' και τις πόλεις. Αρκετά μεγάλη διαφορά δηλαδή απ' την υπόλοιπη Ελλάδα, όπου οι άνθρωποι ζούσαν σε 'πόλεις κράτη'.

Την επόμενη μέρα πήγαμε απ' τη Σπάρτη στην μεσαιωνική πολιτεία του Μυστρά.



Επιστρέψαμε στην Σπάρτη μέσω του Μοναστηριού στον Περίβλεπτο, όπου συναντήσαμε αυτήν την αγορά.



Την επόμενη μέρα, πήγαμε στην πόλη της Πύλου στον όρμο του Ναυαρίνου, στην δυτική ακτή της Πελοποννήσου:



Το λιμάνι.



Εκεί κοντά είναι και ο αρχαίος θολωτός τάφος στο παλάτι του Νέστορα, βόρεια της Πύλου.



Απ' την Πύλο πήγαμε με λεωφορείο στην σύγχρονη Μεσσήνη, και στο χωριό Μαυρομάτι, όπου ανεβήκαμε στο βουνό Ιθώμη.

Το βραδάκι φτάσαμε στην Βαλύρα - που δεν είχε ούτε ξενοδοχεία ούτε καφέ! Ήμασταν ξεθεωμένοι όταν φτάσαμε και μας περικύκλωσε το μισό χωριό. Ένας

αγρότης, αφού κέρδισε σε μια μυστηριώδη για μας διαπραγμάτευση, 'κέρδισε' το δικαίωμα να μας διασκεδάσει και να μας φιλοξενήσει. Στο δωμάτιο φτάναμε από μια εξωτερική σκάλα (στο ισόγειο είχαν ζώα), και το σπίτι ήταν σε ωραίο σημείο και πολύ άνετο. Μαγείρευαν στη φωτιά από ξύλα, δεν είχαν ηλεκτρισμό, και είπαν ότι το ρεύμα θα τους έρχονταν σε ένα τρίμηνο.



Μετά από ένα πολύ καλό δείπνο, έναν γερό βραδινό ύπνο και το πρόγευμα, προσπαθήσαμε να τους πληρώσουμε, αλλά δεν ήθελαν ούτε να το ακούσουν.

Το μόνο που μας ζήτησαν ήταν να τους τραβήξουμε φωτογραφία, και να τους τη στείλουμε, πράγμα που φυσικά κάναμε.

Να η φωτογραφία.



Κι αυτό είναι το σπίτι τους.



Μετά από τόσα χρόνια, σας ευχαριστούμε πολύ!

Από εκεί πήγαμε στη Μεγαλούπολη, και μετά με λεωφορείο στο ορεινό χωριό
Ανδρίτσαινα



Κι ακόμα ψηλότερα, με ταξί, στον Ναό του Επικουρείου Απόλλωνα στις Βάσσεις της Φυγαλείας, που χτίστηκε απ' τον ίδιο αρχιτέκτονα με τον Παρθενώνα της Αθήνας!





Τώρα ο ναός είναι καλυμμένος με μια λευκή τέντα που προστατεύει τα ευρήματα απ' τα στοιχεία της φύσης. Αυτές τις μέρες γίνεται συντήρηση, αλλά εμείς ήμασταν τυχεροί και τον είδαμε 'ξέσκεπο'.

Ολυμπία

Το μέρος που γεννήθηκαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες, αφιερωμένο στον Δία.





Απ' την Ολυμπία πήγαμε στην Πάτρα, στον Ισθμό της Κορίνθου κι από εκεί περάσαμε στους Δελφούς...

Δελφοί

Πρέπει να είσαι σε καλή φυσική κατάσταση για να επισκεφτείς τους Δελφούς. Έχει πολύ ανηφόρα. Πρώτα ο Θησαυρός των Αθηναίων, αφιερωμένος από τους Αθηναίους χάριν της νίκης τους κατά των Περσών.



Έπειτα ανεβήκαμε προς τον Ναό του Απόλλωνα.



Να και το Ιερό της Αθηνάς Προναίας



Η θέα γινόταν όλο και καλύτερη...



...Μέχρι που έφτανες στο στάδιο, την τοποθεσία των Αγώνων της Πυθίας, που προηγείτο των Ολυμπιακών Αγώνων.



Το ταξίδι στην Πελοπόννησο τελείωσε, και επιστρέψαμε στην Αθήνα...

Τα νησιά

Απ' τον Πειραιά πήραμε το καράβι για την Τήνο:





Φτάσαμε στην Τήνο αρκετά αργά, κι απ' ό,τι θυμάμαι δεν βρίσκαμε πουθενά να μείνουμε. Κοιμηθήκαμε τελικά στο πάτωμα του σταθμού της τουριστικής Αστυνομίας.

Την επόμενη μέρα είδαμε κανονικά την Τήνο:





Ο βράχος/βουνό στο βάθος ονομάζεται Εξώβουργο και μπροστά είναι το χωριό Ξινάρα (?)



Κι από κει στη Μύκονο.

Πρώτα το λιμάνι:



Οι ανεμόμυλοι.



Εκεί κοντά είναι και το νησί της Δήλου. Πήγαμε με το φέρι.



Τα λιοντάρια



Τα μωσαϊκά.



Και όλα τα άλλα:





Απ' την Μύκονο σαλπάρουμε προς τη Ρόδο. Το καράβι έφυγε το βράδυ και έκανε μια στάση στην Κάλυμνο, με σκοτάδι (δεν το θυμάμαι αυτό) και όταν ξυπνήσαμε αντικρίσαμε τις ακτές της Τουρκίας.

Στην Ρόδο η αρχιτεκτονική είναι εξαιρετικά διαφορετική απ' αυτήν της υπόλοιπης Ελλάδας.

Πρώτα φωτογράφησα το Παλάτι του Μεγάλου Μαγίστρου.



Μετά τους δρόμους



Και τους μιναρέδες

Πήγαμε και στην Τουρκική περιοχή

και πέσαμε πάνω σ' αυτήν τη γιορτή

Γιόρταζαν την περιτομή ενός αγοριού που ήταν ντυμένος με τα επίσημά του. Μας κάλεσαν να γιορτάσουμε μαζί τους - και πήγαμε. Τώρα που το σκέφτομαι, το αγόρι πρέπει να είναι σήμερα γύρω στα 60. Ελπίζω πως η ζωή του ήταν, και είναι, καλή.

Την επομένη πήγαμε στην Λίνδο. Η Ακρόπολή της είναι εντυπωσιακή και την φωτογράφησα, αλλά δεν μπορώ να βρω τα αρνητικά! Θα συνεχίσω να ψάχνω.

Στη συνέχεια ετοιμαστήκαμε να πάμε στην Κρήτη. Περάσαμε ένα ολόκληρο βράδυ περιμένοντας ένα καράβι που θα ερχόταν στις 3 το πρωί. Τελικά το Άνδρος που είχε κατασκευαστεί στην Γλασκώβη το 1908, ξεκίνησε στις 6:15 πμ. Ήταν εξαιρετικά αργοκίνητο.

Έκανε στάσεις στην Χάλκη (έναν γυμνό βράχο στη θάλασσα δυτικά της Ρόδου), στην Κάρπαθο και την Κάσσο στα Δωδεκάνησα, και στην Σητεία, πριν να φτάσει στον Άγιο Νικόλαο τα μεσάνυχτα. Σχεδόν 18 ώρες απ' την Ρόδο!

Δεν ήταν και πολλά πράγματα ανοιχτά, οπότε δεχτήκαμε την προσφορά ενός ιδιοκτήτη καφενείου να κοιμηθούμε στο πάτωμά του. Τη νύχτα αρχίσαμε να το μετανιώνουμε, όταν έσκασαν μύτη ένα σωρό αρουραίοι!

Παρ' όλα αυτά επιζήσαμε κι αρχίσαμε να απολαμβάνουμε την Κρήτη. Πήγαμε με ωτοστόπ στα Γουρνιά που είναι ένα μινωικό συγκρότημα ανακτόρων. Μετά ένα εντυπωσιακό λεωφορείο μας πήγε βόλτα στην βόρεια ακτή, περνώντας άγρια βουνά και μέρη με τροπικές μπανανιές, και κάποτε φτάσαμε στο Ηράκλειο. Κι από κει στην Κνωσό.

Οι γνώμες διίστανται για την αναστήλωση που έκανε ο Arthur Evans. Σίγουρα πήρε αρκετές δικές του πρωτοβουλίες κατά την αναστήλωση, αλλά το αποτέλεσμα είναι πολύ μεγαλοπρεπές.





Να και ο Τζον που τα παρατηρεί ρεμβάζοντας.



Όταν φτάσαμε στην Κνωσσό μου είχε τελειώσει το φιλμ Kodachrome, κι αυτό που χρησιμοποίησα δεν άντεξε και τόσο καλά στο πέρασμα του χρόνου. Αυτό είναι ακόμα πιο εμφανές στις εικόνες απ' την επόμενη μας στάση, στην Φαιστό.



Μετά απ' όλα αυτά, επιστρέψαμε στην Αθήνα... Νομίζω ότι αυτή είναι η τελευταία εικόνα της Κρήτης...



Να όμως και μια τελευταία ματιά στην Ακρόπολη, λίγο πριν το ηλιοβασίλεμα...



Και το ηλιοβασίλεμα.



(Με την παραπάνω φωτογραφία τελειώνει την αφήγηση του ταξιδιού ο Derek που γράφει: «Κι από κει, επιστρέψαμε στην Αγγλία. Thanks for looking!»).

